

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

Vt Lite Pendente Nihil innovetur. Titvlvs XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

fuerit. Ideoque decernimus, amodo possessionem prescrip̄tū eccl̄sia (falso jure, quod idem pr̄positus in petenda eccl̄sia habere dignoscitur) abīque contradictione qualibet habeatis. Ut autem nostra definitionis sententia inviolabiliter obseretur, eam Apostolico dum patrocinio roborandam.

CAP. II.

*Tempus annale non currit missione passo, si intra illud cautio-
nes judiciorum, vel alteri corum alia dispensationes, obtulit: licet per
eos per eum receptione non fuerit. Et est casus notandum secundum
hunc collectum.*

Clemens III. Episcopo & Archiepiscopo Ebo-
racensi.

Cum sicut a ceperimus inter P. Subdecanum b. &
Abbatissam & conventum sancte Trinitatis super
eccl̄sia de Cap. & quatio verteretur: de Thaurino d.
& de Corinth. Abbates, ac Archidiac. Chima, a sede A-
postolica delegati, moniales ipsas rei servandas causas in
possessionem rei petit miserant. Vnde cum hoc ad
Subdecani & notiam pervenisset, ad Archidiac. pre-
dictum accedit, & offertens ei lūstīdiū iudicio cautionem
(quoniam Abbas de Corinth. profectus erat in Angli-
am, & Abbas Thaurinensis viam fuerat universa carni-
ngreditus) possessionem intra annum sibi regnari cum
infantia postulavit, sed non potuit obtinere: [1 & 7.]
Discretione vestra mandamus, quatenus si est ita, lūstīdiū
iudicio ab eo cautione recepta, ei possessionem restitu-
ficiatis: nec obstat volumus, quod annus elapsus esse
proponitur, super eum non steterit, quod minus intra an-
num & possessionem receperit, & dederit cautionem.

[1 Proclus vero tempori moniales quae duximus ad ven. f.
n. Abbatem S. Catharinae & I. de veteri Pontifici Archidiaconum Rothmannum,
literas aliae impetravimus, quārum iudicium ideo Subdecanus
fuit afferens, subire recusat, quod pr̄ad. Archiepiscopum habet cer-
tatione sufficiunt, & metuit ne eius conjudicet ad partem quam-
libet eius auct. de facili traherentur. Quia vero nec invitus su-
fiderunt iudicium compellitur iudicio subire.]

CAP. III.

Si possit missione, respectu possessionem, allegat se contumaciam
non fuisse restitutur in pr̄istimum statum, praefixa cautione, & di-
lata condemnatione expensarum, quam evitatis, si postea confiteritis
eum non fuisse contumaciam.

Innocentius III. Vrbini. & Senagoloni Epis-
copo.

Cum venissent ad Apostolic. f. sedem Abbas sancti
Angeli, & P. Gal. idem P. propofuit, quod pr̄ad.
fus g. Abbas eum super quadam possessione coram Ioan.
Apost. sedis legato traxit in causam: [1 & infra.] Ve-
rum legatus ipse causam commisit iudicibus, secundum
jus & bonam terrae confuetudinem h. terminandam:
qui cum secundum jus tantam vellent procedere, prefa-
tus P. nostram audiencentiam appellavit: sed iudices nihil
ominis partem adversam in possessione retinuimus
inducendam causa custodie decreverunt, ita quod
si usque ad annum & diem praestaret lūstīdiū iudicio cau-
sionem, & parti alteri triginta libras resiliuerit pro ex-
pensis, recipret possessionem eandem. Cumq; G. sedis
Apostoli legatus intra annum usque terram illam ingre-
sus, ipse cautionem standi juri obtulit coram eo, & pos-

sessionem sibi restituī postulavit, paratus expensas resti-
tuere factas in item, qua sex librarum sumnam (sicut
asserit) non excedunt: sed Abbas triginta librarum sibi
restituī petiti quantitatem: & infra. Nosigitur ipsum
P. cautione praestita in possessionem a credimus redu-
cendum: hoc etiam decernentes, ut si confuetudinem,
quam allegat, laudabilem esse confiterit (quia ex hoc
sequitur eum rationabiliter appellasse) ad restituendas
expensas nullatenus compellatur: aliquo (cum ex
hoc apparet cum frustatorie provocasse) ad restitu-
tionem cogatur expensarum illarum, quas Abbatem con-
fiterit proper hoc necessarias in lite fecisse.

[1 Quid ei secundum bonam terrae confuetudinem responderet
coram eodem afferunt Card.

CAP. IV.

*Contra absentem, qui non dimisit procuratorem, facta citatione
domi, nullo defendente, sit misio. hoc dicit, suppendo ad literam,
maxime, ut dictum ingloss. Et est verus & notabilis intellectus.*

Gregorius IX.

S. adversarius tuus post citationem edictum, ad remota
loca se transferens, procuratorem legitimū non di-
misit, & denunciatione publicè facta domi, non appetit,
qui defendat eundem. Iure petere potes, ut in posse-
ssione eorum tertiarum, de quibus quasio vertitur, cau-
sa custodiæ inducaris b.

VT LITE PENDENTE NIHIL
innovetur.

TITULUS XVI.

CAP. I.

*Privilegium etiam à Principe imperatum, per quod priva-
tur quis sine causa cognitione lite pendente uſu posſeſſionis, tanquam
ſurreptitum non valet; ſeu tanquam ratione obviōrum eſt revo-
candum.*

Alexander III. Eboraci Epis-
copo.

Ae Memoria nostranō excidit: [1 & infra.] Statim, ut litera prohibitionis, quas ad pe-
titionem Archiepiscopi Cantuarienis tua fra-
ternitati direximus, nullum pr̄judicium faciant, quo
minus tibi & successoribus tuis, liberum sit (quemad-
modum vobis eſt beneficio privilegiorum Apostol. sedis
indulsum, & tu & pr̄decessores tui, consuevit facere)
ante vos per totam Angliam deferre crucem, quoisque
definitiva sententia decernatur, an eccl̄sia tua de jure
hoc debeat habere d.

[1 Quodlibet in primo anno nostra provisiorum transcriptum li-
terarum fe. m. pr̄ad. n. Honoris Papæ nob̄ seruū prefentat, in quo
continebatur antecessoribus tuis Apostolice benignitate eſt indul-
tum, ut tam enī, quam successoribus suis liberum eſſet per totam
Angliam ſe crucem deferre. No vero antecessora nostri ve-
ſigio mbarantes, tibi scripti nostri manuine confirmamus, quod
antecessoribus tuis erat a pr̄decessore nostro indulsum. Postea ve-
ro S. & veneranda me. T. quondam Cantuarien. Archiepiscop. ex-
affirmans hoc in pr̄judicium, vel in depressionem iuri & dignitatis
sue eccl̄siae redundare, exinde cepit questionem moveare, & proper
hunc ad sedem Apostoli appellavit, affirmans ſi bene meminimus,
quod tibi & pr̄decessoribus tuis id nullatenus licuſſet. Sic fa-
ctum eſt ut nos tibi per scripta nostra prohibuerimus, ne in provincia

a Decretum in Codie. Bartol. b Vid. leg. 2. ff. ſi quis in
iure voc. non ierit, per B. c Cap. 1. ed. tit. in 2. compilat. & ad-
de notas huius capiti, in quibus contra hereticos defendit confu-
tudo geſtandi crucem. d Hodie de jure piffunt Archiepiscopi
crucem ante ſe deferre per quāva loca etiam exempta ſus pro-
vincias quovis privilegio contrario non obſtant. Clemens ultim.
de privileg. & qu dicit hic gloss. in verbo de jure, proceſſus de
iure antiquo.

H h h 5

Cavuarum ecclesiæ donec de causa ipsa cognoscetur ante te crucem deferre aliqua ratione auderes. Quia igitur per dil. fil. nostros. & A. clericos mos gravem erat nos querimur depositus, affserens quod te de possessione huic res, quam tu & accessores tui habebis, aut cognitionem judicii sibi auctor, volentes nos tibi tanquam ven. s. nostro deferre, & jura tua integra libataq; servare, presentibus literis.]

CAP. II.

*Adclusus de adulterio ad separatum tori, non debet lice pente
dente privari possessione conjugali.*

Clemens III.

Laudabilem: & i. f. b. Quaris quando matrimonium adclusus contingit, an statim sit carnale commercium suspendendum. [i. & infra.] Ad quid c breviter] respondemus, quod coniugum alteruter adclusus, ante probatam adclusum, jure, quod habet inaltero, privari non possit.

[i. Aut quādiū distingui posset vel patiē sustineri. Ad quod breviter respondemus, quid cum Alexand. III. aperie prohibeat ne in vicem, donec iusta sit causa examinatio, separentur, & Symmachus Papa continet institutum, ut pralatus aliquis accusatus antequam ea quae obiectum luce clarescant, relinque non debat à subiecto in praesenti articulo.]

CAP. III.

Qui rem litigiosam alienavit, ita quod rehabet non potest, debet eam valorem substituere in locum illius: quam alienare non poterit, h. d. cum j. e.

Innocentius III. Abbat. & conventu sancti Sylvestri.

Ecclæsia sanctæ Mariæ d in via lata contra Ioannem de Ateia (qui quasdam possessiones ipsius dicebatur contra justitiam detinere) movit sub L. judice quæstionem: & infra. Prohibemus ne possessiones, qua successerunt in locum & jus illarum, quas ab Ioann. de Ateia ecclæsia sanctæ Mariæ petierat, in Monasterium verstrum ab eodem Ioan. lice pende translatas, alienare anterim præsumatis: ut si ecclæsia sanctæ Mariæ de vicino litigiosi contrahens, vel de proprietate voluerit experiri (ne si obtinuerit in iudicio, in vanum laboret, monasterio vestro minime possidente) sic, quod evincere valeat & habere.

CAP. IV.

Idem dicit, quod in precedentem.

Ecclæsia sanctæ Mariæ f. & infra. Possessionem, qua fuerat prætermisso juris ordine, prædicta ecclæsia spoliata, sibi restituì postulabat g. & infra. Nos quicquid ab aliis factum fuit (postquam prædecessor noster ad curiam suam idem negotium revocavit) irriuum decennium & inane: & infra. Verum quoniam præstatam possessionem post restitutionem vobis factam ab Ioann. de Ateia, alii locutionis titulus adsignatis, neque restituere poterat ecclæsia spoliata: loco ipsius tandem possessionum æquivalentium, ad arbitrium bonorum virorum, ipsi ecclæsia fecimus assignari: quas cum alii fuerint pignori obligati, per vos liberari fecimus à creditoribus, qui nobis instrumentum pignoris resignaverunt.

CAP. V.

*Lic decidenda est secundum iura existentia tempore controv
erfie, non autem secundum privilegum imperaturum lice pende
re nisi de lito pendente mentionem faciat.*

a. Aliud, Calestinus. b. Cap. 2. ed. tit. in 2. comp. c. Ad quod tibi bre. Eccl. d. Supr. cap. 10. de const. e. quicquid ac
cessus sicut supra integer posita sunt, capro. de const. f. Supr. de
const. cap. 10. in tertio, sub titulo de restitu. spoliat. g. Iustus pos
sedit. & ibi Bartol. de re iude.

Honorius III. Cancelleria, cantore, & A. cano
nico Parte. n.

Dilectus filius, magister A. persona ecclæsiae de a Bas
seville, expoluit coram nobis, quod cum inter pre
decessorem suum ex parte una, & priorem ac monachos
de Basseville ex altera, super decimis novalium intra fi
nes parœciae sue consistentium, quæstio emerſit, ea
pendente coram iudicibus delegatis, Abbas & conven
tus majoris monasterii Taronem, quibus sublimi prior &
monachi supradicti, pro se membris suis obtinuerunt
a lede Apol. indulgentiam super perceptione huicmo
di decimatum: cuius prætextu prior & monachi supradicti
decimas sibi vindicari contendunt, licet in indul
gentia de dicta quæstione facta mentio non fuisset. Ideo
que mandamus, quæcumus elidem iudicibus injungatis, ut
(indulgentia non obstante prædicta) in negotio ipso pro
cedant, iuxta traditam sibi formam.

DE SEQUESTRATIONE &
possessionum & fru
ctuum.

TITULUS XVII.

CAP. I.

*Rei, in quam facta est misio, non debet sequestrari etiam si mis
sus inde fuerit violenter ejectus. Vel notabilis j. e. Sepsum
factum loco misione propera scadendum evitandum, ruricari deba
oblata cautio & restituti expensi.*

Innocentius III. Mediolanen. Archip.

A D hoc unxit nos Deus: & infra. e. Abbas de Regula d nobis expoluit, quod cum M. piz
decessor tuus super causâ, qua inter ipsum &
monasterium suum fuerat agitata, obtinuerit Veron
si Episcopo literas destinari, & ipse super iudicio possel
tiori partim pro monasterio, partim pro Archepiscopo
sententiam protulit, procuratore ipsius monasterii
questionem de proprietate postmodum inten
tive, Archepiscopus jurisdictionem Episcopi oppo
suit exprimere, adierens causam possessionis tantum, &
non proprietatis fusse communiam: & quia super pos
sessione pronunciaverat, semel functus officio suo super
questione proprietatis deinceps cognoscere non valeat:
[i. & infra.] Sed iudex auctorem in possessionem
(qua fuerat per ipsum Archepiscopo adjudicata) pro
prie eiudem contumaciam mitti decrevit, a quo tamen
Archepiscopus violenter monasterium ejecit: [2. & 3.]
C. Papa predecessor noster, sic suum interpretatus ful
lere, quod tam causa possessionis quam promissio
nis, fuerat iudicis delegata, cum absolute & ininde
commissa fuerit, & eius continentia dividit non debet:
prælibat quoq; possessionem pro suo arbitrio seque
strari præcepit, injungens Reg. & Mutin. Episcopis, ut
causa possessionis & proprietatis plenus cognocen
tes, eam debito fine diciderint, & possessionem ei pari
postmodum resignarent, qua obtinere de proprietate
triumphum: [3. & infra.] In eum statim continentia
am causa redicimus, in quo fuerat, cum prædictus pre
decessor noster causam proprietatis & possessionis Regi
nen. & Mutin. commixtis mandato sequestrationis pen
itus revocato, & e. infra. Ne autem monasterio vide
mur in suo iure deesse, moderatas expensas (ex quo E
piscopus Veron. ipsum in possessionem induci decrevit,
usque ad satisfactionis tempus oblatu) propter hoc fa
ctas sibi restituentias esse censemus: & à te sufficientem
præberi standi iudicio cautionem.

a. Bascerville, dist. Hauteville. b. In nonnulla antiqua ita:
De sequestratione possejw. rerum & fructuum, aut. pessimum.
e. Cap. 1. ed. tit. in 2. compilatio. d. al. de stru. e. in
absentiam.